

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

RÁCZ SÁNDOR

IV. éves joghallgató. Az évvégi vizsgák során minden tárgyból jelesen vizsgázott. Mint a pártalapszervezet vezetőségi tagja jó példával járt elől mind tanulmányi munkájában, mind a pártmunka végzésében s társai segítségével,

RANCSÓ ETELKA

II. éves orvostanhallgató. Az évvégi vizsgákon igen jól szerepelt. Szerény magatartásáért, állandó segítő munkájáért évfolyamtársai szeretik. DISZ feladatait példamutatóan és nagy lelkesedéssel végezte.

VASS ISTVÁN

A főiskola II. éves természetrajz-földrajzszakos hallgatója. Jeles eredménnyel tette le évvégi vizsgáit. Nagy szeretettel tanulja szakmáját. Különösen kiváló munkát végzett a gyakorlatokon. A tanszék belső munkájában is résztvesz.

Szeretettel várjuk őket

SERES ERZSÉBET

A kiskunfélegyházi Tanítóképzőben végzett. Nagy szorgalommal dolgozott az osztály legjobb tanulója volt. Társadalmi munkáját is nagy odaadással végezte. A Pedagógiai Főiskolára jelentkezett. A felvételi vizsgán kitűnően szerepelt.

VINCZE SÁNDOR

A kiskunfélegyházi gimnáziumban érettségizett kitűnő eredménnyel. Matematika-fizika szakra jelentkezett. A középiskolában matematika tanulóként vezetett. Szívesen jön tanárnak, mert tisztában van a matematika-fizika tanárookra váró feladatokkal.

GULYÁS JOLÁN

Az orosházi általános gimnáziumban érettségizett jeles eredménnyel. Osztálytársai szerették, mert mindig szívesen segített a gyengébb tanulmányi eredményű társainak. Mint osztálybizottsági tag igen jó társadalmi munkát végzett. Orvostanhallgatóként jelentkezett.

A gabona betakarítása, a begyűjtés mielőbbi elvégzése

mindannyiónk ügye

(Kl. I. faliújságáról)

Elérkezett a bő termés betakarításának ideje. Sürgős feladata a mezőgazdasági munkásoknak a személyes felkészítésük nélküli aratás és terménybetakarítás. Ha időre elvégezzük ezt a munkát, ezzel is segítjük öt éves ter-
vünkét és az életszínvonal emelkedéséhez hathatósan hozzájárulunk. De ezen feladatok megoldása nem csak a mezőgazdasági munkásokra vár, hanem minden szocializmust építő magyar állampolgárnak, az egyetem dolgozóinak is, kötelessége résztvenni ebben a nagy építő munkában.

Azok a dolgozók, akik munkaszüneti, irásnapok, vagy betegek miatt a több és jobb munkájukkal igyekeznek segíteni, megoldani az előttük álló problémákat, azoknak még munkájuk mellett szorgos felvilágosító munkát kell végezni. Meg kell magyarázni, hogy milyen károkat jelenthet, ha nem vagyunk elég éberek és rést engedünk az ellenség számára. Tudjuk, hogy az ellenség minél jobban sarokba van szorítva, annál inkább támad és

mindig ott, ahol a legsúlyosabb károkat tudja okozni. Népevelünknek alaposan és mélyrehatóan kell foglalkozni a beadási kötelezettség teljesítésének fontosságával, mert minél több a beadott termés, annál nagyobb lesz az árubeség a dolgozók számára. Előre a tartós béke megvidékelés mindannyiónk életszínvonalának emelésére, az öt éves terv megvalósulásáért! Oláh Zsófia

A Jogi Kar hallgatói jó munkát végeztek a termelési gyakorlaton

Az egyetemi oktatás és ezen belül a jogi oktatás rendjében kiemelt jelentőségű az a három évvel ezelőtt született kormányintézkedés, amely az egyetemi hallgatók számára tanulmányi idejük tartama alatt termelési gyakorlaton való részvételt ír elő. Ez a rendelkezés igen fontos eszköze a múlt jogi oktatásban mutatkozó hibák kiküszöbölésének. A múltban igen gyakran fordult elő az, hogy az egyetemi hallgató a tanulmányi idő elvégzése után kézzel kapta a diplomáját anélkül, hogy a legminimálisabb gyakorlati ismeretekkel rendelkezett volna. Ha az elméleti anyagot többé-kevésbé el is sajátította, a gyakorlati életben pályája kezdetén hatalmas nehézségekkel küzdött. A mi jogi oktatásunk döntő feladatának tekintjük azt, hogy az elméleti anyag alapos elsajátítása mellett a hallgatók megismerjék a gyakorlati ismereteket is szerzett gyakorlaton.

Az idei tanév befejeztével a III. évfolyamot végzett hallgatóink június 16-tól július 13-ig vetek részt termelési gyakorlaton. A 63 hallgató 17 különböző bírósági, illetve államigazgatási szervnél nyert elhelyezést. Szegeden kívül Debrecenben, Kecskeméten, Hódmezővásárhelyen és Gyulán is helyettünk elhelyeztek, mert az volt a cél, hogy minden egyes hallgató lehetőség szerint az állandó lakóhelyén vegyen részt a nyári gyakorlaton. Ugy a jogi, mint az államigazgatási szakos hallgatók előre pontosan meghatározott munkaterv szerint végezték feladataikat. Munkájuk végzése során hatóságok támogatást kaptak a foglalkoztató szervek által kijelölt üzemi felelősöktől. Különösen kiemelendő a csongrádmegyei döntőbizottságnál foglalkoztatott hallgatók, valamint a szegedi városi tanács üzemi felelőse, akik a legnagyobb aktivitással segítettek hallgatóinknak.

Karunk részére a gyakorlatok jó megszervezése és lebonyolítása nem kis feladatot jelentett. Egyrészt a hallgatóknak az előző évekhez viszonyítva lényegesen nagyobb létszáma, másrészt a foglalkoztató szervek nagy száma komoly munkát kívánt meg a tanszemélyzetből kiküldött instruktorként. Elmondhatjuk, hogy az instruktorkor feladatukat jól végezték el. A hallgatókkal állandó kapcsolatot tartottak, a felmerülő problémákban segítséget nyújtottak és rendszeresen ellenőrizték hallgatóink munkáját.

Megállapíthatjuk általában, hogy az eddigi termelési gyakorlatok közül az idei volt a legjobban megszervezett és a legjobban sikerült. A hallgatók nagy kedvvel fogták munkájukhoz s lelkesedésük állandóan fokozódott. Valamennyien tisztában voltak a gyakorlat jelentőségével és a zárókonzultáción szinte kivétel nélkül megállapították, hogy rendkívül hasznos tapasztalatokat szereztek. Igen alkalmas volt a gyakorlat a jogász pálya alaposabb megismerésére és megkedvelésére. A bírósági zárókonzultáción pl. több hallgató is kijelentette, hogy bár eddig különösebb kedvet nem érzett a bírói pályára iránt, a termelési gyakorlat alatt szerzett tapasztalatok hatására véglegesen elhatározta, hogy a bírói pályát választja. A gyakorlatok legfőbb hiányossága ebben az évben is abban mutatkozott, hogy az igazságügyi hatóságokhoz került hallgatók eljárásjogi ismeretekkel még nem rendelkeztek. A tanrend értelmében ugyan az eljárásjogi tárgyak a IV. év anyagát képezik. Viszont a perjogi ismeretekre a bírósági munka során

döntő szükség van. Ennek a hiánynak a kiküszöbölésére az idén ismételt és nyomatékosan felhívjuk az illetékes szervek figyelmét.

Hallgatóink a termelési gyakorlatok folyamán nemcsak hivatali, hanem a társadalmi munkában is aktívak voltak. Különösen a gyulai városi tanácsnál és a szegedi igazságügyi hatóságoknál dolgozó hallgatók mutattak jó példát. Így Gyulán Koncsag Imre hallgatónk önkéntes társadalmi munkával népi táncokat tanított be a tanács dolgozó kultúracsoporthoz; több hallgatónk sajtóbeszámolót írtott, faliújság cikkeket írt. A szegedi bíróságnál dolgozó hallgatóink az ottani alkalmazottakkal röplabda, illetve asztaliteniszmérkőzéseket játszottak munkaidejük befejeztével, ami azt bizonyítja, hogy a dolgozók és a hallgatók között igen jó kapcsolatot alakult ki. A hallgatók munkafegyelmé ellen komolyabb panasz sehol sem merült fel és a dolgozókat valamilyen hallgató határidőre kezdte. A legjobb dolgozókat a Kar komoly jutalomban fogja részesíteni.

Bizonyos, hogy az idei termelési gyakorlatok nagyban hozzájárultak a szocialista jogászok képzéséért vívott harcunk sikeréhez.

Dr. Kemenes Béla egyetemi tanársegéd

JÓ MUNKÁVAL HÁLALOM MEGÁLLAMUNK GONDOSKODASÁT

1949 őszén irakoztam be az egyetemre, az Orosz Intézet I. évfolyamára. Meg akartam tanulni az orosz nyelvet. Ekkor, 1949-ben az Intézet még igen kevés pedagógussal működött. Helyiséghiánnyal küzdött, intézeti életről még nem igen lehetett beszélni.

Az első évben igen nehezen ment a munka. Egyegy pedagógusnak napi 8-9 órát kellett tanítania. A második, harmadik évben rohamosan fejlődésnek indult az Intézet. A párt, az állam gondoskodott róla, hogy a hallgatók minél jobb viszonyok között, minél tökéletesebben sajátítsák el az orosz nyelvet. Budapestről szovjet professzorok kimentek hozzánk és állandó intézeti igazgatói is kaptunk. Az intézeti élet fellendült, könnyebbé és örömeletesebbé vált a tanulás. Új hallgatóinkat szép intézet, jól felszerelt könyvtár várja. Minden segítségét megkapnak a tanuláshoz. Államunk minden támogatást megadott a négy év folyamán. Jó pedagógusok irányítása, vezetése mellett tanulhatunk és anyagilag is megkaptunk minden támogatást szülői önkénteskedéstől. Mi jó munkával igyekeztünk meghálálni a gondoskodást és arra törekedtünk, hogy jól képzett szakemberekké váljunk. Ez év július 15-én végeztünk jó jeles tanulmányi eredménnyel. Államunk megbecsüli jó eredményeinket. Ma már senkinek sem kell attól félnie, hogy állás nélkül marad. A végző hallgatók jó szakmai felkészültségüknek megfelelően jobb-náljobb helyekre kerültek, azonnali elhelyezést nyertek. Egyetemen, középiskolában, lektorátuson, technikumban tanítanak majd. Az orosz szakon végezték közül néhányunk fogunk dolgozni az Orosz Intézetben. En nagyon örülök, hogy idekerültem és így leszem jó munkával meghálálni államunk gondoskodását.

DEUTSCH JUDIT tanársegéd

TANULSÁGOS TÖRTÉNET

„SZAKMAI FELKÉSZÜLÉS. Olyan tényező, amelyet nem győztünk elégé hangsúlyozni, s amelynél néha olyankor is fordulhatnak elő hiányosságok, amikor az illető szaktanár abban a biztos tudásban lép be az osztályterembe, hogy teljesen felkészült az órára. Óravázlata ki-fogástalan, biztossan adja elő az új anyagot, — kezében tartja az óra menetét — Mégis néha elkövethet olyan hibát, amely talán kisebb fogalomzavarból, vagy felületesebb kifejezőmódból, s még nagyobb hibába, ha éppen tárgyi tudás, vagy szakmai felkészülés hiányából származik. Megállapításom igazolására szeretnék elmondani egy esetet, amelynek a közelmúltban tanúja voltam.

A FELEVI VIZSGÁK utáni szünetben néhány napon át egy kis falucskában voltam rokonlátogatni. Egyik délelőtti helybéli általános iskola igazgatójával beszélgettem az irodalomról és az irodalomtanítás problémáiról. Amikor megtudta, hogy bölcsezhallgató vagyok, meg-hívott, hogy hallgassak meg néhány órá-t és saját szememmel, füleimmel győződjem meg róla, milyen szépen tudnak a pajtások. Így jutottam be

a VIII/a. osztályba, magyar irodalom órára. **FIATAL, GYAKORLÓÉVES** tanárnő volt a magyar szaktanár. Amikor beléptünk a terembe, kiváncsi szempárok szegeződtek rám. De nem zavartatták magukat. Úgyesen, talpraesetten feleltek a tanárnő rávezető kérdéseire. Rövid számonkérés után a tanárnő hozzátette a magyarázathoz. Ekkor történt meg az emlékeztető kis incidens. Egészen eddig a pajtások fegyelmetlenül viselkedtek, senki nem szólt közbe, aki akart valamit mondani, az jelentkezett. De mielőtt a történet csattanóját elmondanám, bemutatom a nem mindennapi esemény főhősét, Lacikát. Lacika az általános iskola igazgatójának a fia. Az ablak felőli padon harmadik padján ült. Nyakában úttörő nyakkendő, gyerekarcán a kamasz életvidámsága, szemében okos, tudnivaló tekintet ragyogott. Szinte magam előtt látom, amint száját kicsit nyitva felejtve, feszülten figyelte a tanárnő minden szavát, aki éppen hozzátette a magyarázathoz.

„PAJTÁSOK, MOST ezen az órán az ifjúság egyik legnépszerűbb írójáról, Verne Gyuláról, a kiváló német regényíróról fogunk tanulni, akinek... — nem tudta tovább folytatni, mert Lacika, aki eddig nyugodtan ült a helyén, most ugyanolyan nyugodtan, de a jelentkezés legcsekélyebb jele nélkül fölállt és közbeszólt: „Tanár néni kérem, Verne nem német volt, hanem francia”. — „Bumm! Ez bejárt!” — gondoltam magamban és elmerengve nézeltem az ablakon keresztül az udvaron kárpigáló tyúkokat. Csak néhány feszült másodperc után merem visszapillantani. Az osztályban halálos csend hódolt, amelyet csak egy hegyeske zavart meg diszkrét zümmögéssel, amint az abakáblán szerelgette volna keresztüljutni. Lacika ezalatt már hivatalos flegmával ült a helyén, miután spontán jött „hoz-zászlóását” megtette. A tanár néni sem törte meg a csendet a néhány kínos másodperc alatt, csak állt és nagyoká nyelt. Szemmeláthatóan azon gondolkodott, hogy most rendre utasítsa-e a közbeszólásért,

vagy pedig engedje el a füle mellett. Végül is az utóbbi mellett döntött és folytatta a félbemaradt magyarázatot. „Szóval erről a Verne Gyuláról fogunk most tanulni, akinek regényei közül biztos olvasatok már egyet-mást... —” ebben nyitván igazra volt; legalább is Lacika hozzá-szólása ezt igazolta. Magamban nagyon jól mulattam az eseten és vártam, mit szól majd óra végén a tanárnő. Csengetés után együtt mentünk ki Udvarias voltam, előre engedtem: aminek való-színűleg nagyon örült, mert így nem kellett rámnéznie. Annál inkább néztem én őt, persze csak úgy kérdően. Egymás mellett mentünk végig a folyosón. Vártam, hogy majd szót valomit az esetet kapcsolatban, de hallgatót. Így én sem szóltam. Ahogy odaértünk a tanári szoba elé, éppen ott állt az igazgató. Tanár néni megállt előtte. **„IGAZGÁTO ELVTÁRS,** mondja már, Verne tényleg francia, nem német?” „Hm!, Verne, Verne — hát gyer-mekkoromban legkedvesebb íróim

volt, de én bizony meg nem mondom magának, milyen nációhoz tartozott — mert én sem tudom, he, he, he”. „De hát az igazgató elvtárs fia mondta!” „Ja, ha ő mondta, akkor egész biztos úgy van. Nem hiába olvas össze annyit az a gyerek; no meg hát — az én fiam he, he, he” — szólt és elheherészett a lakása felé. (Biztosan azért, hogy elújságolja feleségének fia sikerét.) Nem bírtam tovább, kibőbent belőlem a nevetés és még most is bizseregnek a nevetőizmaim, ha erre a kis esetre gondolok. Tanár néni szóltalan és hidegen végigmért mandalavágású szemével és eltűnt a tanári szoba ajtaja mögött, amelyet jól becsapott maga után. Sokat tanultam ebből a kis esetből. Bizony a pedagógus pályán is könnyen érthetik az embert meg-lepésűk, különösen bennünket kezdő tanárokat. Elmondtam, talán nem lesz érdektelen és azt hiszem, ezek után nem nehéz kitalálni, mi szükség a megfélemlítés elkerüléséhez. Biztos fellépés, találékonyság, de mindenképp a lelkiismeretes szakmai felkészülés. Wallinger Endre bölcsezhallgató